

דף נ.

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז הי"ז

פִּרֵשׁ וְאָמַר הָרִי עָלַי לְהֵבִיא תוֹדָה מִמְּעוֹת מִעֵשֶׂר שְׁנֵי
 וְלַחֲמָה מִן הַחֲלִין יֵשׁ לוֹ לְהֵבִיא כָּמוֹ שְׁנֹדֵר. וְאִם הֵבִיא
 הַכֹּל מִן הַחֲלִין יֵצֵא. וְכֵן אִם פִּרֵשׁ וְאָמַר הָרִי עָלַי תוֹדָה
 הִיא וְלַחֲמָה מִן הַמְּעֵשֶׂר יָבִיא * . וְלֹא יָבִיא לַחֲמָה מִחֲטֵי
 מִעֵשֶׂר שְׁנֵי אֲלָא מִמְּעוֹת מִעֵשֶׂר שְׁנֵי כָּמוֹ הַבְּהֵמָה שֶׁהִיא
 מִמְּעוֹת מִעֵשֶׂר שְׁנֵי. וְאִף עַל פִּי שֶׁפִּרֵשׁ שֶׁיָּבִיא לַחֲמָה מִן
 הַמְּעֵשֶׂר לֹא יָבִיא נִסְכֵיהָ מִמְּעוֹת מִעֵשֶׂר שְׁנֵי שְׁאִין
 הַנִּסְכִּים בָּאִין לְעוֹלָם אֲלָא מִן הַחֲלִין כָּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. לְפִי
 שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵן 'וְהִקְרִיב הַמִּקְרִיב קֶרְבָּנו' עַד שֶׁיְהִיוּ מִשְׁלוֹ
 וְלֹא יִהְיֶה בְּהֵן צַד לְגַבוֹהַ כָּלֵל:

ס. כסף משנה: (טו-יז) מי שנדר נדר לא יביאנו ממעות מעשר שני וכו' עד שהיא ממעות
 מעשר שני. משנה בסוף פרק התודה (דף פ"א): ובגמרא תודה היא ולחמה מן המעשר
 יביא יביא לא סגיא דלא מייתי רב נחמן ורב חסדא אמרי רצה מביא לא רצה לא יביא.
 ופירש"י לא סגי דלא מייתי תרוייהו מן המעשר וכו' ולא מן החולין. רצה מביא מן המעשר.
 ויש לתמוה למה כתב ואם הביא הכל מן החולין יצא על אומר תודה ממעות מעשר ולחמה
 מן החולין ולא כתב כן על היא ולחמה מן המעשר כמו שהוא בגמרא וצ"ל שסמך על
 מ"ש וכן משמע ששתיהן שוות. ומה שכתב ואף על פי שפירש שיביא לחמה מן המעשר לא
 יביא נסכים ממעות מעשר שני וכו'. משנה שם (דף פ"ב) ונסכים בכ"מ לא יבואו אלא מן
 החולין. וכתבו התוספות דכל דבר שכולו למזבח אינו בא מן המעשר כדתניא בספרי
 דממעט עולות דבעינן אכילה שיש בה שמחה. ומה שכתב רבינו לפי שנאמר בהם והקריב
 המקריב קרבנו וכו':

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ב. הרמב"ם הל' מעשר שני ונטע רבעי פ"ז הי"ב

לוקחין בהמה לזבחי השלמים מכסף המעשר ע.
שהשלמים נאכלים לזרים. בראשונה היו לוקחין בהמות
לאכלן חלין מכסף מעשר שני כדי להבריחם מעל
המזבח. גזרו בית דין שאין לוקחין בהמה ממעות
מעשר אלא לשלמים. אבל חיה ועוף לוקחין שאינן
ראויין לשלמים:

עין משפט ג.ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ב הי"ב

וכל המנחות סלת חטין פ חוץ ממנחת סוטה ועמר
התנופה שהם מן השעורים:

דף נ:

עין משפט א. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פ"ז הי"ג

לפיכך המולק ונמצאת טרפה. או שפלק בספין או
שפלק חלין בפנים וקדשים בחוץ. הרי זו נבלה לכל
דבר. שאין המליקה מתרת ומטהרת אלא דבר שהוא
כשר למזבח:

ע. כסף משנה: ומ"ש לוקחין בהמה לזבחי שלמים וכו'. במשנה שם: בראשונה היו לוקחים
בהמות וכו'. ירושלמי פ"ק דמע"ש אלא שכתוב בטעות ונוסחת רבינו עיקר:

פ. כסף משנה: וכל המנחות סולת חטים וכו'. משנה רפ"ב דסוטה (דף י"ד):